

*Kevés az ember a földön
a sok szépséghez.
Önvédelemből lemond
az ajzott szív.*

*Gondolatunk visszapörgeti magát,
vagy elszáll szőnyegesen.
Vagy idomít kutató érdeklődést
akarat-izzásában.*

*

*És amit bora mellett
a költő gyémántba csiszol —
hadserege helyett is! —
adnám-e hadseregért?*

P Á S K Á N D I G É Z A

Levél a rejtvényfejtőhöz

(VERSENYEN KÍVÜL)

Rejtvényfejtő nemzet (is) vagyunk „ki mit tud” „aki mer az nyer”
„Próbálj szerencsét” ám nem bizzuk a jövőt barkochbákra
Hogy a kérdező a választ előre tudja
Mint mesében a *boldog véget* Szerzőnk és sejtí élvezője

Gondolatmeneteim befejezését rég reátok bíztam
Mint állítólag isten emberre a teremtést (lásd még *deizmus*)
Miután a *kezdőlökést* megadta
Ő ilyen „deista” *ars poetica* mindenem
Ami befejezetlenségben hagyja a Művet s engedi
Hogy a Műélvező kiteljesítse önmagával
A *balladai homály* deizmusa a mögöttes jelentésé
A belerejtés és benne-rejlés deizmusa az *immanenciáé*
(A kabalisztika azért akar *kiolvasni* valamit számokból
Egyebekből mert fölteszi hogy valaki *beleírt* egy titkos
Jelentést)
A meglepetés deizmusa a véletlenség az esetlegesség deizmusa
A váratlanságé (amennyiben mindent Jelnek fogok föl
Mely által a már *reámbízott teremtésben* a teremtő ujját
Intón emeli mondván csak a teremtést bizta rám
A titkait nem ezt nehogy felejtsem)

SZÓVAL MOST EGY REJTVÉNY-ÚJSÁGOT FEJTEK (KERESZTÜL-KASUL)
VONATON

Át kell élnem valamit amit már valaha mélyebben is átéltem
Más dolgokban (de *menetközben* feledtem)
E közönséges rejtvényből rá kell döbennem hogy előttem
Olyan titok van, amelyet valaki egyszer már megfejtett
Mégpedig ő aki elrejtette (ti. a rejtvény-rejtő)
És én a mostani Fejtő nem egyszer cselekedtem így hogy valamit
Előbb megfejtettem azután elrejtettem mások elől
Tehát én mostani Fejtő őt (a Rejtőt) próbálok utánozni
Az ő ismereteit eszejárását próbálok megragadni
S egyben régi rejtő-magamra révedek
Azért *fejtek* tehát mert *biztosítékom* van rá hogy *meg lehet fejteni*
Biztosíték saját hajdani rejtő-voltom
Másképp azt hogy ezt előttem már valaki megfejtette
Az aki elrejtette
Maga a megismerő kedv igen gyakran abból merít erőt
Hogy a transzcendenciát nem tagadja ugyan de emberszabásúvá teszi
Így lesz szakállas az Ismeretlen antropomorf a Semmi
Hisz ha egy virág ember-lelkű (*animizmus*) jobban megismerhetem
Mert feltehetem a következőket
Ha ő (a virág) hasonló hozzám egyrésztet megfejtettem
Amikor magamat megfejtettem esélyem megnő
Hasonlósága önbizalmam léte
Hasonlósága lesz ama „fix pont” ahonnan kifordíthatom sarkaiból
Lényeg-megmutatásra
Úgynevezett transzcendentális logikám alapja
A FELTETT BIZTOSÍTÉK ELVE
A rejtés biztosíték a fejtésre
A kötés az oldásra
Logikád így forog „Ha egyszer valaki összebogozta
Ugyanilyen úton vagy máson ki lehet bogozni”
Ezt bármely madzagon kötelen cipőfűzőn kipróbálhatod
Ha feltetted EZT A LÉPÉST VALAKI BORÍTÉKOLJA mint a sakkbán
Már tudni véled *van ilyen lépés*

Nos fejtek fejtek (versenyen kívül) vonaton
Nem küldöm be *határidőre a fejtvényemet* (hogy aszongya
1976 július 28) és *sohasem is küldöm be határidőre*
Örökös fejtvényeimet
Mert hiába látom saját cipőfűzőmön hogy
A CIPŐFŰZŐ NEM IRREVERZIBILIS hisz
Vissza tudom fordítani s a fordított úton eljuthatok
Kinyújtott (mondjuk eredeti) állapotához
Ám azt is látnom kell hogy az egyszer befűzött
S aztán kioldott cipőfűző nem lesz azonos ama
Használatlannal hanem kicsit görbült
Visszahajlik egy kicsit előbbi állapotához
Ezért a visszafordíthatatlanságot legjobban
A visszahajlás igazolja e *határozatlan*
Szóval nem küldhetem be határidőre
Ha visszafordíthatatlan az ami *csak* visszahajlik
Vissza-rezeg visszainog (*oszillál*) eredete iránt
Ám ehelyett most levelet írok Neked híres Rejtvényfejtő Barátom
Vagy emléksorokat minden keresztrejtvény-fejtő s rejtő emlékkönyvébe
Eképpen

„Azt mondtad egyízben hogy versem nehezen megfejthető

Nos örvendj így egyszerre kapod egy keresztretjvény
 Töprengő izgalmát és egy vers néminemű szépségét
 Mi lenne ez más mint hogy *élvezeteid halmozását akartam*
 A benned lappangó *embrionális hedonista*
 Bölcséjét ringatom jóelőre hátha kedvet kap megszületni
 Ó én *bölcső-úttörő* (no milyen képzavart kavartam)
 Szóval barátom fejtsd csak fejtsd ameddig fejtheted
 Figyeld csak a keresztretjvény kitöltetlen kockáit
 A kocka kuckó ebbe fut gondolataid kis ebe
 Szalmára dőlni
 A kocka a keret
 S te már tudod nem mindig rossz a keret a szorító (a „ring”)
 Boldog szorítás ez
 Mert így már bizonyos *vagy van határ* nem kell bolyongnod
 Az Úttalanban
 A Némi Határtalanban ködfolt-körvonalú Otthontalanban
 E *keret* mankód lesz lépcsőházi korlát
 Van mibe fogódnod
 Mégiscsak ágy ha Prokruszeszé is
 Van hova dőlnöd
 DUNYHÁM LEVEGŐ LESZ KARDOMBA LEFEKSZEM
 (Mint BRUTUS Vilmosunk szerint az ötödik felvonásban
 Jó hogy van kardja Brutusnak ha Volumniusnak nincs szándéka
 Jó hogy van önsúlya Brutusnak ha Volumniusnak nincs ereje
 Jó Brutusnak hogy van vonzása a földnek ha Volumniusnak
 Baráti a lelke)
 Hát nézd a Boldogító Keretet
 Ejakulálsz horkanva gondolat-spermád betölti
 Bolyongó (eleddig kockát nem-lelő) ismereted spermáját
 A kocka (pontosabban *négyszet*) befogadja
Épp annyi fér bele amennyi számodra fölösleg
 A Keret kéje — megtalálja töltetét
 A szétszórt töltés öröme — rálel keretére
 Egy megszabottban keresgélhetek egy megszabottban választhatok
 Válogathatok (keresleti-kínálati nyüzsgés)
 És boldog vagyok — ugyanazt gondoltam amit ő
 Eszem övé esze enyém *egyformák* vagyunk hát
 A Fejtő s a Rejtő
 Noha azt a látszatot keltette először
 Hogy ő van fölül de most felülre jutottam

És nem jut eszembe piszokul nem jut eszembe
 Hogy néki a Rejtőnek nemcsak fejteni de rejteni is tudnia kell
 Tudása kettős
 Nekem pedig csak fejtés a tudásom
 A MEGISMERNI TUDNI ÉS FELEJTENI TUDNI kettős igénye
 (Mert *fejtés és rejtés kettőse mi mást utánoz*
Mint a megismerni és felejteni parancsát)
 E kettős ami fölntart
 No és a feledés megismerése (?)
 Halálom az hogy feledem a feledést
 Így majd mindent tudok így sem élnem sem halnom nem kell többé
 Mert élni annyi mint megismerni
 S halni annyi mint többé semmit meg nem ismerni (sajnos)
 A feledés feledése a halál

A halál az hogy többé nincs amit felednem muszáj lehet s kell
S az az ingerlő a halálban hogy semmi újság nem lesz többé
Am menjünk tovább keresztretjvényfejtő barátom
Ama plátoni öntőforma (József Attilánál is felbukkan
A város peremén-ben — lehet — Bergson Metafizikájának
Közvetítésével megj. Bécs Európa Könyvtár 1922 ford.
Fogarasi Béla 59. old.)

Szóval eme öntőforma és ama kocka-kuckó (láttuk négyzet)
Valahol valamiben egy és ugyanaz KERET

Más szóval a *gondolkodás partjai* persze ezek közeledő
S távolodó partok ahogy szélesül a meder melyben
Ismereteim folynak új partszegély bukkan elő és így tovább örökké
Táguló keret feszülő-széthúzódo Limeszek

Ó keresztretjvény-fejtő néha a kockában megélt szabadság
Pillanatának ízével szájad prémjén mosolyogsz

Feleded hogy aki elrejtette kiszabta örömeid határát
Csak az újra-felfedező öröme a tied (ó te másodpéldány)

Ó Boldog Manipulált

Feleded az eleve-kört eleve-keretet s azt mondog
Remek fickó vagyok kitaláltam e hárombetűs függőleges 13-at

Ami „élőlény otthona lehet” nem más mint „ház”
Eszedbe jut-e hogy MÁST itt nem is írhattál volna

Hiszen a kérdés valamint a három kocka valamint a vízszintes
Keresztező betűi nem is engedtek volna egyebet

Türelmük ennyi „pont azt pont oda pont annyi helyre”

Semmi csapongás te a csapongás örömét amivel a sok-sok szó közül
(Ezek torlódtak) kikerested az épp odaillőt

Összetévesztetted ama másik csapongás örömeivel mely

A „bármit bárhová bármennyi helyre” közben érezhettél volna

A Szűkítő Csapongást a Bővítő Csapongással tévesztetted össze

Örömed jogos mégis

Lázasan beírod a *házat* ceruzád kielégül

A *fehér tér* — e négyzet — birtokodban

S jó hogy nem gondolsz másra arra hogy e *terra incognita*

Csak számodra volt *fehér folt* mert mögötte a Rejtő

Láthatatlan betű — homály ábécé olvashatatlan víz-jel

Megnyomod sőt meg is nyalod ceruzád

Mert értelem s érzék itt egyszerre kéjes

Diadalmasan döföd az ellenség (az eddig nem tudott)

Föllelt testébe hegyezett grafitod

„Immár nem menekülhetsz mindörökre enyém vagy” „Megtaláltam”

Mindennapi HEURÉKÁNKAT add meg

Kicsinyben (*en detail*) szerdai vagy csütörtöki Archimédészként

Megélheted a Heurékás Pillanatot (tehénen gatyá mondanák

A Rossz-szájúak vagy gólyán a *short* noha ez nem így van vagy

Nem éppen így) EZ NEKED KELL

Tudom bízom edzés lesz ez az igazabb Heurékára a Nagyra

Nem az előregyártott Heurékák fabatkás örömét kaparintja csupán meg

Aki fejt

Nem örökre Heuréka-pótló apródad diadal marad ez nem bízom benne bízom

Nem nem kell félned nem lesz ez barkochba-Magyarország

Nem minden válasz adott nem minden felelet borítékolt

Kérdéseid magad építéd föl s tetőződ válaszaidal

Ha kérdéseid magad szabad jó terméskő lesz tiszta derús falaidhoz

Nem rejtvényfejtő magyarom tudom én nem azért *fejtegetőzől*

Merthogy potom 3 forintért (ennyi a rejtvényújság ára)
Átélned amit Mohács nem adott meg — a diadalt
Mert átélheted megvásárolhatod egy Archimédész heurékás
Közérzetét testedre szabottan (ahogy készruhákban is
Válogathatsz a Mátyás hollóját villantó áruházban)
Nem a lelés a megfejtés siker-érzetét akarod
A rejtés előzetes feszültsége olykor tragikus őrlődése nélkül
Nem sokszorosított heurékát kívánsz te lényedre adagoltat
Sokszorosított alkotói közérzetet — potomul
Miniatúrben nem Don Quijotte-ot Gullivert rövidítve
Gyermeteg kiadásban

Nem

Tudom én edzés ez a nagy heurékára mely együtt hangzik
Minden nemzeti nyelven

S megoldást tár föl az emberi nemben

Örökös dolgosainknak

Rejtvényfejtőm zárom levelem

Lásd bérbe nem adom pátoszaim KIHÍVÓ PÁTOSZOM EZ
Születésre halálra

Zsugorin tartogatom a HEURÉKA legméltóbb pillanatára”

S MERT A PÁTOSZHOZ IRÓNIA ILLIK

A rejtvényt nem küldöm be soha

Határidőre

Versenyen kívül üvöltök suttogok én Heurékát

